

II. Oversigt over Margarinehandelens Udvikling i Finansaaret 1889—90.

I hosstaaende Schema findes opført hele den Mængde Margarine, der i Finansaaaret har berørt Kjøbenhavn, anført hver Maaned for sig. Til Sammenligning er vedføjet den samme Opgivelse for forrige Finansaar. Det vil heraf ses, at det samlede Kvantum i Aar er 4,907,491 Pund mod 2,131,613 Pund i Fjor, altsaa en Fremgang i Margarinehandelen til over det dobbelte. For hele Landets Bedkommende er der

fabrikeret	6,261,470 Pund
indført	3,681,846 —

i alt ... 9,943,316 Pund.

Af de i Schemaet vedføjede Gennemsnitstal af Grosserer-Societetets Topnotering for Smør ses det, at Smørpriserne i Aar tidligere paa Aaret og mere pludselig gik til Vejrs end i Fjor, en Omstændighed, der bevirkede, at Margarineforbruget allerede i Juli Maaned var paa sit højeste for senere at holde sig omtrent ens omkring 430,000 Pund om Maaned. Reduktion af Vagrene i de døde Maaneder, Januar og Februar, spores paa det ringere Kvantum i disse Maaneder. Med Høje kan det vist for Kjøbenhavns Bedkommende bemærkes, at der ganske vist i det forløbne Finansaar er kommet flere Forhandlere af Margarine til (ca. 300, saaledes at der nu kun er ganske enkelte Virtualliehandlere, der ikke handle med Margarine, men Forbruget er alligevel her i Byen ikke saa stort, som man efter Befolkningens hele økonomiske Stilling skulde vente. Den væsentligste Tilvækst i Forbruget skyldes det Indpas, som Margarine har faaet blandt Landbefolkningen lige fra Godsejere til Husmænd og Indtjedere, og denne Margarine ekspeberes hovedsagelig over Kjøbenhavn for Sjællands og de øvrige Ders Bedkommende. Tilvæksten i Forbruget vilde have været betydelig større, hvis ikke en Klasse næringsdrivende Borgere, nemlig Bagerne, der i Fjor brugte Mængder af Margarine, i Aar mere have forsynet sig med Smør — særlig amerikansk — end med Margarine. Amerikansk Smør, der i Aar er kommet hertil i forbausende Kvantiteter, er udbudt til Bagerbrug til noget over 40 Dre pr. Pd. (enkelte Partier til 35 Dre pr. Pd.), medens de almindelige daarlige Bagerkvaliteter i Margarine sælges til omkring 30 Dre pr. Pd., og Bagerne finde da deres Fordel ved, naar Smørpriserne ere saadanne, at anvende det i Stedet for Margarine.

Et Forhold, der fortjener at bemærkes, er, at de danske Fabrikker — og da særlig Otto Mønsted — efterhaanden have forstaaet at arbejde sig jævnt ind paa Markedet og fortænge de udenlandske Mærker; ganske vist have Hollænderne stadig deres Opmærksomhed henvendt paa Danmark som Afløb for deres Overproduktion, men de nye, her repræsenterede Fabrikker have ikke faaet stor Forretning, og af de ældre ere enkelte næsten ganske hørte op af Mangel paa Forretning. Kvaliteten af Varen maa for de danske Fabrikkers Bedkommende ogsaa siges i Reglen at staa i Højde med Udlændets her udbudte bedste Mærker og langt højere end de simple. Hvad der har bidraget ikke saalidt til denne Fremgang for de hjemlige Fabrikker, er en ny Emballage, der først er bragt i Handelen af Otto Mønsted, bestaaende i smukke ferniserede, ovale Drebaljer, rummende 80, 40 og 20 Pd. og lavede af gamle Oleomargarinustagers Staver; flere af de andre danske Fabrikker have efterhaanden annekteret denne Ide, da Margarine som en Følge af den tidligere Emballage, der kan benyttes i længere Tid, idet den kun ublaanes til Forhandlere mod et Depositum, der atter tilbageleveres ved Baljens Aflevering i usfadt Stand, kan leveres ca. 2 Dre billigere pr. Pd. end i Ottingen.

Selvfølgelig har den stærke Konkurrence, som et stort Forbrug altid fremkalder, ogsaa trykket Prisen paa Margarine noget, saaledes var Prisen for Margarine i Ottinger ved Finansaarets Udgang saa lav, som den ikke siden Lovens Strafftræden er kendt med Undtagelse af en flygtig Periode i Maj 1888, stammende fra den nye Margarines Fremkomst. En gros Forhandlingsprisen for en Fabrikants fineste Mærke var saaledes i